

Rapport

Datum: 28 april 2006

Rapportnummer: 2006/173

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het LBIO in verband met de door hem verschuldigde kinderalimentatie een onjuist bankrekeningnummer van zijn ex-echtgenote aan hem heeft doorgegeven.

Ook klaagt verzoeker erover dat het LBIO een onjuist kenmerk heeft vermeld op de acceptgiro die in verband met de door hem verschuldigde kinderalimentatie aan hem was toegestuurd.

Verder klaagt verzoeker erover dat het LBIO heeft geweigerd de door hem te veel betaalde kinderalimentatie te verrekenen met toekomstige betalingen.

Voorts klaagt verzoeker erover dat het LBIO hem in eerste instantie heeft ontmoedigd om gebruik te maken van de mogelijkheid zijn klacht op een hoorzitting te laten behandelen, omdat de beslissing reeds genomen zou zijn.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker is in 1992 in het huwelijk getreden met de uit de Filippijnen afkomstige mevrouw T. Op het moment van de huwelijksluiting was mevrouw T. al enkele maanden zwanger van haar eerste zoon. Later is uit het huwelijk een tweede zoon geboren. Op 21 januari 2000 heeft de rechtbank Den Haag de echtscheiding uitgesproken tussen verzoeker en mevrouw T.
2. Bij rechterlijke beslissing van 7 juli 2003 is bepaald dat verzoeker ten behoeve van de kinderen maandelijks een bedrag van € 113,44 aan kinderalimentatie diende te betalen aan mevrouw T. Ingevolge de wettelijke indexering was dit maandelijks te betalen bedrag in 2004 verhoogd tot € 116,28.
3. Mevrouw T. is in december 2003 hertrouwd met de heer R. Sindsdien noemt zij zich mevrouw R.-T.
4. Verzoeker heeft sinds 2004 getracht zijn inmiddels ontbonden huwelijk met mevrouw R.-T. alsnog nietig te laten verklaren, aangezien zij ten tijde van hun huwelijk reeds - op de Filippijnen - gehuwd zou zijn geweest. Ook betwijfelde verzoeker inmiddels of hij de biologische vader was van de kinderen.
5. Bij brief van 24 februari 2004 heeft mevrouw R.-T. verzoeker bericht dat zij wilde afzien van de kinderalimentatie indien verzoeker afstand zou doen van het vaderschap en de omgangsregeling.

6. Op 22 augustus 2004 verzocht mevrouw R.-T. het LBIO de inning van de kinderalimentatie over te nemen, aangezien zij vanaf maart 2004 geen kinderalimentatie had ontvangen van verzoeker. Het LBIO verzocht verzoeker bij brief van 1 oktober 2004 om binnen 21 dagen aan te tonen dat hij de kinderalimentatie (alsnog) had voldaan. Ook informeerde het LBIO verzoeker over de consequenties als hij niet aantoonde dat hij aan zijn betalingsverplichting had voldaan. Omdat verzoeker niet had aangetoond dat hij de door hem verschuldigde kinderalimentatie aan mevrouw R.-T. had voldaan, heeft het LBIO op 29 december 2004 de inning van de kinderalimentatie overgenomen.

7. Verzoeker diende bij brief van 3 januari 2005 een klacht in bij het LBIO. Aangezien verzoeker zich niet kon vinden in de wijze waarop het LBIO zijn klacht op 31 maart 2005 afdeed, heeft hij zich tot de Nationale ombudsman gewend.

8. In het voorjaar van 2005 zijn verzoeker en mevrouw R.-T. overeengekomen dat verzoeker afstand zou doen van het vaderschap van de kinderen en dat de heer R. vervolgens middels één-ouderadoptie de vader van de kinderen zou worden. Mevrouw R.-T. verklaarde zich bereid om met ingang van het moment waarop het betreffende verzoekschrift bij de rechtbank zou worden ingediend, af te zien van haar recht op kinderalimentatie.

I. Ten aanzien van het doorgeven van een onjuist bankrekeningnummer

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat het LBIO in verband met de door hem verschuldigde kinderalimentatie een onjuist bankrekeningnummer van zijn ex-echtgenote aan hem heeft doorgegeven.

2. In reactie op de brief van 1 oktober 2004 waarin het LBIO verzoeker vroeg om binnen 21 dagen aan te tonen dat hij de kinderalimentatie (alsnog) had voldaan, vroeg verzoeker op 7 oktober 2004 aan het LBIO naar welke bankrekening van mevrouw R.-T. hij de (eventuele) kinderalimentatie moest sturen. Het LBIO deelde verzoeker hierop bij brief van 9 december 2004 mee dat hij zijn bijdrage moest overmaken op (post)bankrekeningnummer xxxxxxxxx van mevrouw R.-T., zijnde het rekeningnummer dat mevrouw R.-T. had vermeld op het "formulier overname inning kinderalimentatie". Verzoeker schreef vervolgens op 21 december 2004 aan het LBIO dat hij had geprobeerd een geldbedrag te storten op het betreffende rekeningnummer. Zijn bank had hem echter laten weten dat dit rekeningnummer niet van mevrouw T. was, maar van een persoon van het mannelijk geslacht. Om die reden had de bank het geld naar hem terugboektoed. Verzoeker verzocht het LBIO hem alsnog het juiste rekeningnummer van mevrouw T. op te geven. Ook verzocht verzoeker het LBIO hem (nogmaals) uitstel te verlenen, zodat hij het geld alsnog naar het juiste bankrekeningnummer kon overmaken. Bij brief van 29 december 2004 deelde het LBIO verzoeker mee dat het rekeningnummer dat aan

verzoeker was doorgegeven, een en/of rekening betrof van de heer R. en mevrouw R.-T. Verzoeker kon dan ook zonder problemen geld overboeken naar deze rekening, aldus het LBIO. Om die reden werd verzoeker dan ook geen verder uitstel verleend. Bij brief van gelijke datum deelde het LBIO verzoeker verder mee dat de inning van de kinderalimentatie werd overgenomen. In reactie hierop schreef verzoeker op 3 januari 2005 aan het LBIO dat de mededeling van het LBIO dat het door mevrouw R.-T. opgegeven bankrekeningnummer juist was, hem had bevreemd. Het LBIO kwam immers niet met bewijs van de juistheid van het bankrekeningnummer terwijl zijn bank hem had meegedeeld dat het rekeningnummer niet op naam van mevrouw T. stond.

3. Op 5 januari 2005 ontving het LBIO een klachtbrief van verzoeker. In deze brief klaagde verzoeker er onder meer over dat het door het LBIO aan hem opgegeven bankrekeningnummer niet juist was. Het LBIO antwoordde op 31 maart 2005 op verzoekers klachtbrief. Hierbij schreef het LBIO dat op 9 december 2004 aan verzoeker het rekeningnummer van mevrouw R.-T. was doorgegeven. Verzoeker had op 21 december 2004 gemeld dat het opgegeven rekeningnummer van mevrouw T. niet klopte. De bank had kennelijk het melden van slechts de naam T. - in plaats van de naam R.-T. - geweigerd, aldus het LBIO. Nu voorts uit een door verzoeker op 3 januari 2005 aan het LBIO toegestuurd bankafschrift van 2 maart 2004 bleek dat verzoeker op laatstgenoemde datum (via de bankrekening van zijn moeder) kinderalimentatie had overgemaakt op het betreffende bankrekeningnummer van de heer R. en mevrouw R.-T., en verzoeker dus al in het voorjaar van 2004 op de hoogte was van het juiste bankrekeningnummer, achtte het LBIO de klacht op dit punt niet gegrond. Wel meende het LBIO dat de behandelend medewerkster in de brief aan verzoeker van 29 december 2004 wat summier was ingegaan op verzoekers opmerkingen over het feit dat de overboeking door zijn bank was geweigerd omdat het bankrekeningnummer niet juist zou zijn.

4. In reactie op de klacht schreef het LBIO op 6 september 2005 aan de Nationale ombudsman dat - gezien de hiervóór onder 2. en 3. vermelde informatie - het juiste rekeningnummer van mevrouw R.-T. aan verzoeker was verstrekt. Het LBIO bleef dan ook bij haar eerder ingenomen standpunt dat de klacht op dit punt niet gegrond is.

5. Verzoeker wees er bij brief van 6 oktober 2005 nog op dat zijn bank het door het LBIO aan hem verstrekte bankrekeningnummer had bestempeld als een verkeerd bankrekeningnummer. Om die reden had hij het LBIO destijds gevraagd hem alsnog het juiste bankrekeningnummer van mevrouw T. te verstrekken. Ook wees verzoeker erop dat de rechtbank in de betreffende beschikking had vermeld dat de ontvangstgerechtigde van de kinderalimentatie mevrouw T. was. Volgens verzoeker betekende dit dat de heer R. niet gerechtigd was de kinderalimentatie te ontvangen. Het geld zou dan ook gestort moeten worden op een rekening die uitsluitend op naam stond van mevrouw T., aldus verzoeker.

Beoordeling

6. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

7. Vast staat dat het LBIO verzoeker desgevraagd op 9 december 2004 heeft meegedeeld dat hij de kinderalimentatie diende over te maken op (post)bankrekeningnummer xxxxxxxx, en dat dit bankrekeningnummer overeenkomt met het door mevrouw R.-T. aan het LBIO doorgegeven bankrekeningnummer. Ook komt dit bankrekeningnummer overeen met het bankrekeningnummer waarnaar verzoeker reeds in maart 2004 kinderalimentatie had overgemaakt. Om die reden komt de Nationale ombudsman tot de conclusie dat het LBIO verzoeker niet een onjuist bankrekeningnummer van zijn ex-echtgenote heeft verstrekt. Dat verzoekers bank het betreffende bankrekeningnummer in december 2004 kennelijk als onjuist heeft bestempeld, kan het LBIO niet worden aangerekend. De handelwijze van het LBIO was op dit punt niet in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

8. Wellicht ten overvloede wordt hierbij opgemerkt dat het mevrouw R.-T. vrijstond om de door verzoeker verschuldigde kinderalimentatie te laten overmaken naar een bankrekening die zowel op haar naam als op naam van haar huidige echtgenoot staat.

II. Ten aanzien van het vermelden van een onjuist kenmerk op de acceptgiro

Bevindingen

1. Ook klaagt verzoeker erover dat het LBIO een onjuist kenmerk heeft vermeld op de acceptgiro die in verband met de door hem verschuldigde kinderalimentatie aan hem was toegestuurd.

2. Zoals hiervoor onder I.2. staat vermeld, deelde het LBIO verzoeker bij brief van 29 december 2004 mee dat de inning van de kinderalimentatie werd overgenomen. Het LBIO deelde verzoeker hierbij mee in beginsel akkoord te gaan met een betalingsregeling van € 258,63 per maand. Voor betaling conform deze betalingsregeling kon verzoeker gebruik maken van een bijgevoegde acceptgiro.

Op 3 januari 2005 schreef verzoeker het LBIO dat het op de acceptgiro vermelde kenmerk volgens zijn bank niet klopte. Om die reden had verzoeker het betreffende bedrag middels een bankoverschrijvingsformulier, onder vermelding van het zaaksnummer, overgemaakt naar de bankrekening van het LBIO. Op dezelfde dag schreef verzoeker tevens een klachtbrief aan het LBIO. In deze brief klaagde verzoeker erover dat het kenmerk op de hem door het LBIO toegezonden acceptgiro niet klopte.

In antwoord op verzoekers klachtbrief schreef het LBIO verzoeker op 31 maart 2005 dat op acceptgiro's van het LBIO het zaaksnummer wordt vermeld als kenmerk. Wanneer de acceptgiro per post wordt verstuurd, levert dit normaliter geen problemen op. Tijdens de hoorzitting over zijn klacht had verzoeker aangegeven dat hij de betaling via internet had willen voldoen. Toen hij het zaaksnummer als kenmerk invoerde, weigerde het systeem de overschrijving te accepteren. Dat het invoeren van het kenmerk niet werkte was spijtig, aldus het LBIO. Indien verzoeker het zaaksnummer als onderwerp 'onder vermelding van' had ingevuld, zou de betaling echter wel zijn geaccepteerd. Nu het kenmerk op de aan verzoeker verstuurde acceptgiro juist was, achtte het LBIO de klacht niet gegrond.

3. In reactie op de klacht schreef het LBIO - in aanvulling op hetgeen hiervoor onder II.2. staat vermeld - op 6 september 2005 aan de Nationale ombudsman dat de op 29 december 2004 aan verzoeker verzonden acceptgiro enkel het betreffende bedrag en het zaaksnummer van het LBIO bevatte. Dit zaaksnummer is geen betalingskenmerk, aldus het LBIO. De maandelijkse acceptgiro's die het LBIO geautomatiseerd verzendt bevatten wel een betalingskenmerk. Het zaaksnummer is onderdeel van dit betalingskenmerk. Volgens het LBIO heeft verzoeker bij zijn poging het geld via internet over te boeken waarschijnlijk alleen het zaaksnummer van het LBIO, zoals vermeld op de acceptgiro van 29 december 2004, gebruikt en werd dit daarom niet geaccepteerd als betalingskenmerk. Het LBIO bleef bij zijn standpunt de klacht op dit punt niet gegrond te achten.

4. In reactie op het standpunt van het LBIO schreef verzoeker op 6 oktober 2005 dat elke bank al een tijdje met internetbankieren werkt, en dat dit bekend moet zijn bij het LBIO. Volgens verzoeker betekent dit dat een door het LBIO verstrekt kenmerk door de computer herkend moet kunnen worden. Nu dat hier niet het geval was, had het LBIO hem dus willens en wetens een verkeerd kenmerk verstrekt. Als gevolg hiervan kon hij de betaling niet doen op het moment dat hij dit wilde, en op de wijze die hij voor ogen had.

Beoordeling

5. Het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen houdt in dat bestuursorganen hun administratieve beheer en organisatorisch functioneren inrichten op een wijze die behoorlijke dienstverlening aan burgers verzekert.

6. Ten eerste merkt de Nationale ombudsman het volgende op. Gezien het feit dat internetbankieren inmiddels een gebruikelijke wijze van betalen is, heeft de Nationale ombudsman er met instemming van kennis genomen dat op de maandelijkse acceptgiro's die het LBIO geautomatiseerd verzendt een betalingskenmerk staat vermeld dat tevens kan worden gebruikt als de betalingsplichtige de betreffende betaling via internet wil verrichten.

7. Gebleken is dat het in dit geval ging om een eerste acceptgiro waarop slechts het zaaksnummer als kenmerk stond vermeld. Dit zaaksnummer kan niet als betalingskenmerk worden gebruikt voor overboekingen via internet. Hoewel voorstelbaar is dat verzoeker hierdoor geïrriteerd is geraakt, ziet de Nationale ombudsman onvoldoende reden om de handelwijze van het LBIO op dit punt af te keuren. Hierbij is van belang dat het op de acceptgiro vermelde zaaksnummer op zichzelf bezien niet onjuist was en dat verzoeker de betreffende betaling in beginsel gewoon middels de acceptgirokaart kon verrichten. Bij betaling via internet had verzoeker het zaaksnummer als onderwerp kunnen vermelden in plaats van als betalingskenmerk. Het LBIO heeft niet in strijd met het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen gehandeld.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

III. Ten aanzien van de weigering de door verzoeker te veel betaalde kinderalimentatie te verrekenen

Bevindingen

1. Verder klaagt verzoeker erover dat het LBIO heeft geweigerd de door hem te veel betaalde kinderalimentatie te verrekenen met toekomstige betalingen.
2. Het LBIO liet verzoeker bij brief van 29 december 2004 weten de inning van de sinds 1 maart 2004 door verzoeker verschuldigde kinderalimentatie over te nemen. In reactie hierop schreef verzoeker het LBIO op 3 januari 2005 dat hij de eerste drie maanden van 2004 per maand een bedrag van € 15 te veel aan kinderalimentatie had betaald. Hij verzocht het LBIO het te veel betaalde bedrag te verrekenen met de nog openstaande vordering. Bij deze brief voegde hij een kopie van een bankafschrift waaruit blijkt dat op 2 maart 2004 via de bankrekening van zijn ouders twee bedragen - te weten € 127,36 en € 130 - waren overgeboekt naar bankrekening xxxxxxxxx van de heer R. en mevrouw R.-T. Bij het bedrag van € 130 stond op het bankafschrift aangegeven dat het kinderalimentatie betrof voor de maand januari, bij het bedrag van € 127,36 stond als omschrijving slechts vermeld dat het een overboeking betrof. Volgens verzoeker betrof het hier de kinderalimentatie voor de maand maart 2004. Verzoeker toonde niet aan dat hij naast de op 2 maart 2004 gedane betalingen nog andere betalingen zou hebben verricht.
3. In de klachtbrief die het LBIO op 5 januari 2005 van verzoeker ontving, klaagde verzoeker er onder meer over dat hij te veel kinderalimentatie had betaald. In antwoord op de klachtbrief schreef het LBIO op 31 maart 2005 aan verzoeker dat verrekening van te veel betaalde kinderalimentatie niet mogelijk was zonder aantoonbare toestemming van de ontvangstgerechtigde. Het LBIO baseerde dit standpunt op hetgeen staat vermeld in artikel 6:135 van het Burgerlijk Wetboek en artikel 475c van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Ook verwees het LBIO naar de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch van 2 november 1995 die gepubliceerd is in KG 1996, nr. 14. Het LBIO

achte verzoekers klacht op dit punt niet gegrond.

4. In reactie op de klacht schreef het LBIO - in aanvulling op hetgeen hiervoor onder III.2. staat vermeld - op 6 september 2005 aan de Nationale ombudsman dat op 1 oktober 2004, als bijlage bij een brief, een informatieblad aan verzoeker was toegestuurd waarin onder meer stond vermeld "Verrekening met eventuele vorderingen op uw gewezen partner is ook niet toegestaan, behalve als de ontvangstgerechtigde ouder ons schriftelijk, gedateerd en ondertekend, bevestigt hiermee wel akkoord te gaan." Het LBIO bleef bij zijn standpunt de klacht niet gegrond te achten.

5. Verzoeker reageerde bij brief van 6 oktober 2005 op het standpunt van het LBIO. Hij schreef dat hij in voorgaande jaren elke maand te veel kinderalimentatie had betaald. Ook had mevrouw R.-T. nog een schuld bij hem van € 26.000 wegens ten onrechte door haar achtergehouden inboedel. Een en ander moest onmiddellijk worden verrekend met de door hem verschuldigde kinderalimentatie, aldus verzoeker.

Beoordeling

6. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Gezien het feit dat kinderalimentatie is bedoeld als bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding, en daarom kan worden geacht (direct) hieraan te worden besteed, mag het LBIO in beginsel niet zonder toestemming van de alimentatiegerechtigde overgaan tot verrekening van eerder - in de periode waarover het LBIO geen bemoeienis had met de inning - vrijwillig door een betalingsplichtige te veel betaalde kinderalimentatie met achterstallige kinderalimentatie over de periode waarover het LBIO wél is belast met de inning.

7. Allereerst wordt het volgende opgemerkt. Nu verzoeker bij de overboeking van € 127,36 op 2 maart 2004 niet heeft aangegeven voor welke maand dit bedrag was bedoeld, hij op dezelfde dag de kinderalimentatie voor de maand januari 2004 heeft overgeboekt en hij niet heeft aangetoond dat hij de maand februari 2004 had voldaan, dient gelet op het bepaalde in artikel 6:43 van het Burgerlijk Wetboek (zie Achtergrond, onder 1.2) de betreffende betaling van € 127,36 te worden toegerekend aan de maand februari 2004.

8. Het verschuldigde maandbedrag bedroeg in het jaar 2004 € 116,28, terwijl verzoeker voor januari en februari 2004 respectievelijk € 127,36 en € 130 heeft voldaan. Hieruit volgt dat verzoeker inderdaad, zoals hij heeft gesteld, over de maanden januari en februari 2004 meer kinderalimentatie heeft betaald dan waartoe hij verplicht was. Hij heeft dit vrijwillig gedaan. Nu ervan uitgegaan moet worden dat hij het te veel betaalde heeft voldaan uit hoofde van een natuurlijke verbintenis, valt niet zonder meer in te zien dat verzoeker deze bedragen als onverschuldigd betaald kon terugvorderen (zie Achtergrond, onder 1.3).

9. Verzoeker heeft in reactie op de hem door het LBIO toegestuurde brieven niet aangetoond dat hij kinderalimentatie heeft voldaan voor de maand maart 2004 en voor de hierop volgende maanden. Het LBIO heeft op 29 december 2004 dan ook, op grond van het bepaalde in artikel 1:408 van het Burgerlijk Wetboek (zie Achtergrond, onder 1.1), terecht de inning van de sinds 1 maart 2004 verschuldigde kinderalimentatie overgenomen.

10. Gelet op hetgeen onder 6. tot en met 9. staat vermeld, mocht het LBIO weigeren de door verzoeker over de maanden januari en februari 2004 te veel betaalde kinderalimentatie te verrekenen met de achterstallige kinderalimentatie over de periode na 1 maart 2004. Door dit niet toe te staan heeft het LBIO dan ook niet gehandeld in strijd met het redelijkheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

11. Ten overvloede wordt hierbij opgemerkt dat het door het LBIO in zijn brief aan verzoeker van 31 maart 2005 genoemde artikel 6:135 BW, artikel 475c Rv en de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch van 2 november 1995, naar het oordeel van de Nationale ombudsman niet van toepassing zijn op de onderhavige situatie. Dit doet echter niet af aan het oordeel dat het LBIO de door verzoeker gevraagde verrekening mocht weigeren.

IV. Ten aanzien van het ontmoedigen van verzoeker om zijn klacht op een hoorzitting te laten behandelen

Bevindingen

1. In verband met de door verzoeker op 3 januari 2005 ingediende klacht, schreef het LBIO op 18 maart 2005 onder meer het volgende aan verzoeker:

"U hebt aangegeven gehoord te willen worden in verband met de door u ingediende klacht.

Allereerst wil ik u mededelen dat de door u ingediende separate klachtgronden en de reeds door u geschreven brieven voldoende duidelijkheid hebben verschaft omtrent hetgeen waar u over klaagt. Aan de hand hiervan is uw dossier bestudeerd en zijn bevindingen gevormd. Een schriftelijke beantwoording kan hierin dan ook direct volgen. Een hoorzitting is dan wellicht niet nodig. Helaas is geen telefoonnummer van u bekend bij het LBIO, waardoor ik u hierover niet telefonisch kon bereiken.

Wanneer u toch prijs stelt op een hoorzitting heb ik deze gepland op donderdag 24 maart 2005 van 11.00 uur tot 12.00 uur op mijn kantoor. (...)"

Naar aanleiding van bovenstaande zinsnede klaagt verzoeker erover dat het LBIO hem in eerste instantie heeft ontmoedigd om gebruik te maken van de mogelijkheid zijn klacht op

een hoorzitting te laten behandelen, omdat de beslissing reeds genomen zou zijn.

2. Het LBIO liet in reactie op de klacht weten dat verzoeker op grond van het bepaalde in artikel 9:10 van de Algemene wet bestuursrecht in de gelegenheid moest worden gesteld te worden gehoord. Desgevraagd liet verzoeker het LBIO op 23 januari 2005 weten dat hij gehoord wilde worden in verband met zijn klacht. Op 17 februari 2005 deelde het LBIO verzoeker schriftelijk mee dat zijn klacht helaas niet binnen de gestelde termijn kon worden afgehandeld. De klachtafhandeling had inmiddels een tweede termijn overschreden toen een medewerkster van het stafbureau van het LBIO verzoeker telefonisch probeerde te benaderen om een hoorzitting te plannen. Het LBIO bleek echter niet over het telefoonnummer van verzoeker te beschikken. Met de onder 1. aangehaalde brief van 18 maart 2005 werd verzoeker uitgenodigd voor de hoorzitting. In die brief werd vermeld dat een hoorzitting wellicht overbodig was aangezien de feitelijke klachtgronden van verzoeker voldoende duidelijkheid zouden hebben verschaft. Tijdens de hoorzitting op 24 maart 2005 heeft de betreffende stafmedewerkster van het LBIO haar excuses aangeboden voor de gekozen formulering. Gezien deze formulering was het begrijpelijk dat de brief de indruk had gewekt dat er al een beslissing was genomen. Het LBIO achtte de klacht op dit punt dan ook gegrond. Ook deelde het LBIO mee dat de onder 1. aangehaalde zinsnede in de toekomst niet meer zal worden gebruikt.

Overigens wees het LBIO er nog op dat verzoeker tijdens de hoorzitting zijn klacht heeft kunnen toelichten. In de klachtbeantwoording is vervolgens verwezen naar de vragen en opmerkingen die verzoeker tijdens de hoorzitting naar voren heeft gebracht. Verzoekers klacht was dan ook alsnog naar behoren afgehandeld, aldus het LBIO.

Beoordeling

3. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich - ook bij de behandeling van klachten - actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden.

4. Zoals het LBIO zelf heeft aangegeven, is het begrijpelijk dat verzoeker naar aanleiding van de brief van het LBIO van 18 maart 2005 de indruk kreeg dat er al een beslissing was genomen op zijn klacht. In het verlengde hiervan acht de Nationale ombudsman het tevens begrijpelijk dat verzoeker zich hierdoor ontmoedigd voelde om gebruik te maken van de mogelijkheid zijn klacht op een hoorzitting te laten behandelen. De Nationale ombudsman is van oordeel dat het LBIO op dit punt heeft gehandeld in strijd met het verbod van vooringenomenheid. Aan het voorgaande doet niet af dat het LBIO hetgeen verzoeker tijdens de hoorzitting naar voren bracht (alsnog) bij de klachtafhandeling heeft betrokken.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda, is

gegrond ten aanzien van:

- het ontmoedigen van verzoeker om zijn klacht op een hoorzitting te laten behandelen, wegens strijd met het verbod van vooringenomenheid.

niet gegrond ten aanzien van:

- het doorgeven van een onjuist banknummer;
- het vermelden van een onjuist kenmerk op een acceptgiro;
- de weigering om de door verzoeker te veel betaalde kinderalimentatie te verrekenen.

Onderzoek

Op 5 april 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer H. te Leidschendam, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) te Gouda. Naar deze gedraging die wordt aangemerkt als een gedraging van de directie van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de directie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de directie en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De directie deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 3 april 2005, met bijlagen.

Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 9 augustus 2005.

Standpunt van het LBIO van 6 september 2005, met als bijlage een kopie van het zaaksdossier van het LBIO.

Reactie van verzoeker van 6 oktober 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Burgerlijk Wetboek

1.1 Artikel 1:408

"1. Een uitkering tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie, waarvan het bedrag in een rechterlijke beslissing, daaronder begrepen de beslissing op grond van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is vastgelegd, wordt ten behoeve van de minderjarige aan de ouder die het kind verzorgt en opvoedt of aan de voogd onderscheidenlijk aan de meerderjarige betaald.

2. Op verzoek van een gerechtigde als bedoeld in het eerste lid, van een onderhoudsplichtige dan wel op gezamenlijk verzoek van een gerechtigde en onderhoudsplichtige neemt het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen de invordering van de onderhoudsgelden op zich. De executoriale titel wordt daartoe door de onderhoudsgerechtigde in handen gesteld van dit Bureau. De overhandiging daarvan machtigt het Bureau tot het doen van de invordering, zo nodig door middel van executie.

3. Kosten van invordering door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen worden verhaald op de onderhoudsplichtige, onverminderd de kosten van gerechtelijke vervolging en executie. Het verhaal van kosten vindt plaats door wijziging van het bedrag, bedoeld in het eerste lid, volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

4. Tot invordering op verzoek van een onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde ter gelegenheid van de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen. In deze gevallen geschiedt de invordering van bedragen die verschuldigd zijn vanaf een tijdstip van ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek.

5. Alvorens tot invordering met verhaal van kosten over te gaan wordt de onderhoudsplichtige bij brief met bericht van ontvangst in kennis gesteld van het voornemen daartoe en de reden daarvoor, alsmede van het bedrag inclusief de kosten van invordering. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen wordt bevoegd tot invordering over te gaan op de veertiende dag na de verzending van de brief.
6. De invordering die op verzoek van de onderhoudsgerechtigde geschiedt, eindigt slechts, indien gedurende ten minste een half jaar regelmatig is betaald aan het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen en er geen bedragen meer verschuldigd zijn als bedoeld in het vierde lid, tweede volzin. De termijn van een half jaar wordt telkens verdubbeld, indien een voorgaande termijn van invordering ook op verzoek van de onderhoudsgerechtigde was aangevangen.
7. Een invordering die geldt op het tijdstip van het meerderjarig worden van het kind, wordt ten behoeve van de meerderjarige voortgezet, tenzij deze op zijn verzoek wordt beëindigd.
8. De tenuitvoerlegging van een executoriale titel betreffende de betaling van de kosten van verzorging en opvoeding of levensonderhoud en studie geschiedt met inachtneming van de wijziging, bedoeld in het derde lid.
9. Invorderingen die tien jaren nadat de minderjarige de leeftijd van een en twintig jaren heeft bereikt, nog niet door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen zijn verwezenlijkt, mogen worden beëindigd. De onderhoudsgerechtigde wordt hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.
10. Een betaling door de onderhoudsplichtige strekt in de eerste plaats in mindering van de kosten, bedoeld in het derde lid, vervolgens in mindering van eventueel verschenen rente en ten slotte in mindering van de verschuldigde onderhoudsgelden en de eventueel lopende rente.
11. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen draagt zorg, dat de gelden die ten behoeve van het onderhoud van minderjarigen worden uitgekeerd, aan de daarop rechthebbenden worden uitbetaald. Indien uitbetaling plaatsvindt aan een gemeente als rechthebbende, wordt op de aan het Bureau uitgekeerde gelden een door Onze Minister van Justitie te bepalen deel in mindering gebracht ter bestrijding van de kosten welke met de invordering van de gelden zijn gemoeid.
12. Artikel 243, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing."

1.2 Artikel 6:43

"1. Verricht de schuldenaar een betaling die zou kunnen worden toegerekend op twee of meer verbintenissen jegens een zelfde schuldeiser, dan geschiedt de toerekening op de verbintenis welke de schuldenaar bij de betaling aanwijst.

2. Bij gebreke van zodanige aanwijzing geschiedt de toerekening in de eerste plaats op de opeisbare verbintenissen. Zijn er ook dan nog meer verbintenissen waarop de toerekening zou kunnen plaatsvinden, dan geschiedt deze in de eerste plaats op de meest bezwarende en zijn de verbintenissen even bezwarend, op de oudste. Zijn de verbintenissen bovendien even oud, dan geschiedt de toerekening naar evenredigheid."

1.3 Artikel 6:203, eerste en tweede lid

"1. Degene die een ander zonder rechtsgrond een goed heeft gegeven, is gerechtigd dit van de ontvanger als onverschuldigd betaald terug te vorderen.

2. Betreft de onverschuldigde betaling een geldsom, dan strekt de vordering tot teruggave van een gelijk bedrag."